

re audeat, nisi habita prius, quoad obligationes, & alienationes, licentia, juxta prædicta Sixti Prædecessoris Constitutionis tenorem; quo vero admittendos Legatos, seu Oratores, a Nobis, vel pro tempore existente Romano Pontifice, vel ab eo, qui consultationibus negociorum Status Ecclesiastici pro tempore prærit dumtaxat in scriptis obtenta, sine qua, si quis id munus suscipere ausus fuerit, præter alias per Sixtum Prædecessorem inflictas pœnas, etiam officii per eum obtentis eo ipso privatus, & ad illa, & alia quaecumque obtinenda perpetuo inhabilis, & incapax, necnon infamis, & ignominia, atque infamia notatus censetur.

§.14. Ad hæc prohibemus pariter ne prædictæ Communitates, Universitates, earumve Collegia, Senatus, Adunantiæ, Congregationes, Magistratus, Officiales, aut singulares personæ ullo modo præsumant, ex fructibus, redditibus, & proventus, collectis, vel contributionibus, certis, vel incertis, ordinariis, seu extraordinariis, eorum ararii, seu massæ communis, sive ex pecuniis, etiam privatis, & particularibus singulorum civium per viam voluntariæ collectæ, seu contributionis in commune congestis, etiam cujusvis statuti, seu consuetudinis, aut verius corruptelæ prætextu, ex quavis causâ etiam solita, & rationabili, munera, aut dona quaecumque Legato, Vice-Legato, Gubernatori, Protectori, Vice-Protectori, Præsidi, Officiali, aut personæ, etiam quavis tam Ecclesiastica, etiam Pontificali, aut alia majori, etiam Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalatus, quam mundana dignitate fulgenti, seu illius consanguineis, affinibus, familiaribus, aut Ministris, mittere, tradere, aut largiri, aut in alicujus etiam Legati, Vice-Legati, Gubernatoris, Præsidis, Benefactoris, aut Protectoris honorem, etiam occasione hospitii, aut transitus, vel primi ingressus, aut Beneficiorum acceptorum memoriam, gratique animi testificationem pro construendis, ornandis, aut erigendis perpetuo, vel ad tempus Portis, Arcubus, Trophæis, Porticibus, Mœnibus, aut aliis monumentis, seu pro prædictis personis, quavis dignitate, vel auctoritate fungentibus, honorifice, laute, opipare excipiendis, seu pro quibusvis conviviis, aut hospitiiis, etiam moderatis, eisdem aut cuivis alteri, quacumque occasione, vel causâ exhibendis, aut pro personis, quæ illas comitentur, aut illis ministrant, vel obviam procedant pretiosis vestibus induendis ulla pecunia erogare.

§.15. Vel pro congiariis, missilibus, aut muneribus publicis, seu etiam cibariis, esculentis, & poculentis, epulis, comestationibus, aut comotationibus, Populo, aut Magistratibus, vel Officialibus ultra eorum salaria, & emolumenta de jure, vel ex laudabili consuetudine debita, largiendis, seu pro præstandis pueris, vel adolescentibus studiose causa alimentis, vel dotibus puellarum non egentium augendis,

aut pro exhibendis spectaculis, etiam piis, & intra Ecclesias, vel extra eas in quibusvis publicis, aut privatis, sacris, aut profanis locis, etiam ubi Sanctorum, & Sanctarum vita, aut res pie gestæ Populis spectandæ proponuntur, sive etiam piorum operum, & charitatis, seu elemosynæ prætextu, aut alias in prædictis, seu aliis rebus supervacaneis in dicto Libello, seu Tabella non contentis, sed ad pompam, & ostentationem, aut ad oblectationem, vel paucorum lucrum, & privata commoda quomodolibet pertinentibus, sumptus, aut impensas aliquas facere, nisi re ipsâ pro divino cultu, & veris Christi pauperum indigentis, de consilio, & consensu loci Ordinarii, sublevandis, aut pro iis tantum piis ludis publicis, qui ex inveterato usu permittuntur, & in prædicta Tabella, seu Libello exprimentur, taxam a Gubernatore, seu Præsidi, aut Potestate ipsius Provinciae, Civitatis, aut loci, cui subsunt, præfigendam, quæ in prædicto Libello, seu Tabella comprehensa erit non excedentibus, sumptus hujusmodi fiant.

§.16. Prohibemus insuper ne quicumque Cives, Oppidani, aut Incole, qui suæ Communitatis, aut Universitatis bonorum detentores, usurpatores, occupatores fuerint, qui ve contra ipsas Communitates litem aliquam, seu controversiam habuerint, quæ ad hunc effectum per solam unicam citationem cepta, & inchoata censetur, eadem lite, seu controversia durante, necnon qui ejusdem suæ Communitatis, sive Universitatis debitores ex quacumque causa extiterint, earumve bona, aut pecunias administraverint, antequam, id quod debent, integre persolverint, seu rationes administrationis reddiderint, cum ejus residui, in quo debitores remanserint, reali restitutione, ad obtinendos, gerendos, aut exercendos aliquos in ea Civitate, Provincia, Oppido, Terra, Castro, aut Loco, Magistratus, aut munera quaecumque, vel officia publica, ullo modo eligantur, vel admittantur; Et si de facto electi, admissive fuerint; Electio, & admissio irrita sit, & nulla, & tam ipsi quam eligentes sive admittentes, necnon Gubernatores, Præsides, & Potestates, qui id permisissent, vel etiam exactam super his inquirendis, & prohibendis diligentiam, prout eos teneri volumus, & decernimus, non adhibuerint, pœnis in hac Constitutione contra illius transgressores inflictis plestantur.

§.17. Porro locationes, seu affictus tam vectigalium, quæ gabellæ, aut datia dicuntur, quam aliorum quorumcumque reddituum, proventus, jurium, & emolumentorum ad commune ipsarum Civitatum, & locorum ararium quomodolibet spectantium, statuimus, & jubemus omnino servatis servandis, atque adhibitis solemnitatibus, quæ de jure, aut cujuslibet loci statuto, vel consuetudine requiruntur, cum personis fide, & facultatibus idoneis, quæ idoneas pariter in publico consilio approbatas cautiones præsentent, iniuri, & contrahi-

Donare quidem quam quibusvis personis non præsumant, nec pro eis aliquid de Communitatis pecunia impendere.

Conferat Bullam III. Pauli II. Mænera. T. III. P. III. fol. 118.

Salariis quo officialium, alienationis studentium, dotes puellarum au gere, aut alio proceru quicquam ultra Tabellam expendere non valeant; nisi &c.

Litigantes cu Communitatibus, vel eorum debitores, aut bonorum occupatores, & qui rationem administrationis non reddiderint, ad officium agrorum præsent idoneam fidejussionem.

Locationes vel affictus Communitatum sunt, cu idonea fidejussione, & cu pacto prohibitive cujuscumque defalcationis.

debere. In quibus sane locationibus, seu affictibus, ea semper conditio, & pactio addatur, ut ipsæ Communitates, sive Universitates ab omni prorsus detractioe, seu remissione, & ut vulgo dicitur, defalcatione, ex quocumque, ac inopinato, & insolitissimo belli, incursum militum, depopulationis agrorum, direptionis, aut siccitatis, alluvionis, grandinis, tempestatis, incendii, aut alio quovis maxime fortuito casu, atque ex quovis capite, ac etiam legitima, & urgenti amissionis, aut diminutionis fructuum, etiam omnium, vel majoris partis, aut sterilitatis, vel alia quavis causâ cogitata, vel incogitata, cogitabili, vel incogitabili, sint prorsus immunes, nec ad id cogi possint, etiam si de jure tenerentur, sed integre semper responsiones, & præstationes, seu pensiones annuæ, absque ulla diminutione per ipsos conductores eis solvi debeant, & quamvis pactum hujusmodi forsitan in contractibus omnissum fuerit, nihilominus vigore præsentium literarum, tacite inesse, & subintelligi debere, perinde ac si id ipsum inter contrahentes expressè cautum, & conventum fuisset: Sublata omnibus Judicibus, etiam Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus, ac Sac. Palatii Apostolici Auditoribus aliter judicandi, & interpretandi facultate.

§.18. Depositarios quoque pecuniarum, & introituum communis ararii cujuslibet Communitatis, sive Universitatis, non aliter eligi, deputari, aut admitti volumus, nisi priusquam id munus assumant, idoneam, arbitrio Gubernatoris, Præsidis, aut Potestatis cautionem præsentent. Alioquin, tam ipsas locationes, affictus, seu appaltus, quam Depositariorum deputationes, sive electiones, aut admissiones, cum omnibus inde sequatis, etiam obligationes in forma Camerae Apostolicæ, juramento, aut instrumento publico vallatas, irritas, & nullas censemus. Et nihilominus Magistratus, seu Officiales, qui contractus ipsos iniverint, Depositarios admiserint, vel in publico consilio assensum dederint, una cum cæteris consentientibus, pariter pœnis in hac Constitutione expressis teneri decernimus, & declaramus.

§.19. Præterea auctoritate Apostolica tenore earundem præsentium revocamus, irritamus, & annullamus omnes, & quascumque exemptiones, immunitates, remissiones, condonationes jurium, atque onerum realium, & personalium, aut mixtorum, Camerae Apostolicæ, seu eorum communi arario debitorum, aut vectigalium, gabellarum, dationum, portorum, dohanarum, collectarum, subsidiorum, contributionum, cuiusvis particulari personæ pro rata illos quomodolibet tangenti, sive prædiis, aut bonis per eas possessis, per quascumque Communitates, seu Universitates, ex quavis causâ etiam legitima, & de jure debita seu permissa, qualis est ob numerum duodecim filiorum, & quacumque occasione, etiam sub prætextu tituli onerosi, & contractus ultro citroque

obligatorii, etiam publico consilio, & communi omnium consensu, persequo, vel ad tempus concessas, etiam si id sine ullo Camerae Apostolicæ damno, aut præjudicio factum fuerit, ratumque ipsum eandem Communitates, & Universitates in se susceperint.

§.20. Distinctius inhibentes, ne quid tale in posterum concedere, aut attentare præsumant, ac revocantes ex nunc in irritum quicquid circa omnia, & singula præmissa, præter aut contra hæc nostra interdicta, prohibitiones, statuta, ordinationes, jussa, voluntates, decreta, mandata, aut præcepta, scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.21. Quod si quis conjunctim cum cæteris, seu divisim, nostrarum hujusmodi prohibitionum, statutorum, ordinationum, jussionum, decretorum, mandatorum, voluntatum, aut præceptorum violator, seu transgressor extiterit, statuimus, ut præter superius expressam restitutionem, aut solutionem, seu damni refectionem, ii, qui præ eminentiâ, aut gradu aliquo cæteris superiores fuerint, nisi pro viribus, id quod contra hanc Constitutionem attentatum gestumve est, impedire tentaverint, suumque assensum omnino constanter denegerint, omnibus, & singulis per eos obtentis dignitatibus, gradibus, muneribus, officiis, & Magistratibus, eo ipso privati, ac tam ipsi, quam alii inferiores, qui id susceperint, procuraverint, petierint, proposerint, aut ipsimet fecerint, vel ab aliis fieri jusserint, ad illa, & alia, similia vel dissimilia in futurum obtinenda, inhabiles perpetuo, & incapaces, ac perpetua infamia, & ignominia notari, & singuli eorum si solvendo fuerint, ultra prædictam restitutionem, ad duplum ejus damni, quod communi massæ, seu mensæ illatum fuerit, de suo reficiendum obligati existant, sin minus pœna exilii, aut carceris saltem triennalis plestantur. Alii vero, qui solummodo consensum, tacite vel expresse præstiterint, si solvendo fuerint, tantumdem pecuniarum, quantum erogatum extiterit, de suo persolvant, sin autem id propter inopiam præstare nequiverint, pœna aliqua corporis afflictiva Superiorum arbitrio puniantur, ejusmodi multarum quarta pars inter eos dividatur, qui quantum in eis fuerit, contradixerint, seque opposuerint, vel post consensum præstitum, erroris poenitentes, Superioribus id primi denunciaverint.

§.22. Sed & Constitutiones piæ memoriæ Bonifacii VIII., & Gregorii XIII. Rom. Pontif. Prædecessorum nostrarum, contra pacificos, promittentes, dantes, aut recipientes quicquam parvum, vel magnum pro gratia, vel justitia pro se, vel aliis obtinenda, & contra complices, vel dantes in præmissis auxilium, consilium, vel favorem, cum omnibus in eis contentis pœnis, censuris, & extensionibus, quæ supradictis aggravatæ, & additæ, non autem per eas imminutæ, aut immutatæ censentur

Decretum irritans.

Contravenientes in prædictis, pœnas hic descriptas incurrunt.

Contra quos extenditur Bonifacii VIII. Constitutio. II. Excommunicatus T. III. P. II. fol. 76. & Gregorii XIII. Constitutio. XXXIX. ab ipso. To. IV. Par. III. fol. 291.

tur, harum ferie approbamus, & innovamus, ac ad omnes superius expressas personas, etiam speciali nota dignas, quae contra ultimo dictas Constitutiones in quibusvis casibus per eas expressis, dando, recipiendo, promittendo, paciscendo, consentiendo, aut permittendo, non solum apud Sedem Apostolicam, sed in quibusvis Tribunalibus, & coram quibuscumque Judicibus, etiam Laicis Almae Urbis, ac tam in Romana Curia, quam extra eam, in quibuslibet temporali ditioni nostrae, mediate, vel immediate subiectis, Provinciis, Civitatibus, Oppidis, Terris, & locis deliquerint, per eandem praesentes extendimus, & ampliamus, poenis aliis, a jure, vel per alias Constitutiones Apostolicas, aut propria locorum statuta, vel consuetudines, contra personas aliquid praemissorum committentes, vel omittentes, forsitan decretis, vel infidelis, nihilominus in suo robore permanfurus.

§. 23. Quo circa universis, & singulis modernis, & pro tempore existentibus ejusdem S. R. E. Camerario, Thesaurario Generali, nec non Legatis, Vicelegatis, Praesidibus, Gubernatoribus, Potestatibus, ac Prioribus, Massariis, Magistratibus, & Officialibus, ceterisque ad quos spectat, per Apostolica scripta mandamus, quatenus ipsi, & eorum singuli, quantum ad eos pertinet, curent omni studio, diligentia, auctoritate, & vigilantia, praesentem Constitutionem firmiter, & inviolate observari. Et contra inobedientes, vel transgressores, condignis poenis animadverti.

§. 24. Praecipue vero ipsi Legati, Vicelegati, Praesides, Gubernatores, & Potestates, contra quoscumque Communitatum, five Universitatum debitores, pro exactione integrae summae, & quantitatis, quae earum communibus arariis debetur, & pro tempore debebitur, summarie, simpliciter, & de plano, sola facti veritate inspecta, sine strepitu, & figura iudicii, manu regia, in vim praesentis Constitutionis, etiam quavis inhibitione, tam a praedicto Camerario, seu causarum Camerae Apostolicae generali Auditore, quam a quocumque alio Iudice ordinario, vel delegato quavis auctoritate fungente, etiam forsitan in vim specialis commissionis decreto non obstante, juris, & facti remediis opportunis procedant, & omni, & quacumque appellatione remota exequantur, eosdem inobedientes, nec non contradictores quoslibet, & rebelles, per opportuna juris, & facti remedia, appellatione postposita compefcendo, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii secularis.

§. 5. Non obstantibus Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, dictarumque Provinciarum, Civitatum, Terrarum, Oppidorum, & Castrorum, juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, quorumcumque tenorum existant, per quae praesentibus non expressa, vel ad ver-

bum non inserta, effectus praesentis nostrae Constitutionis impediri quomodolibet valeat, vel differri. Quae omnia, quatenus, praemissis in aliquo adversentur, prorsus tollimus, & abrogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

§. 26. Volumus autem, ut praesentes literae in valvis Sancti Joannis Lateranen., & Principis Apostolorum de Urbe Basilicarum, & in acie Campi Florae publicentur, affixis inibi earum exemplis, & dimissis.

§. 27. Quodque earum exempla, seu illorum compendia, latino, aut vulgari sermone conscripta, in libris quomodocumque Statutorum praedictarum Communitatum, & Universitatum inferantur, & saltem bis quotannis, in publicis, & majoribus consiliis, five adunantiis cujusque Communitatis, five Universitatis alta, & intelligibili voce legantur, atque in publico, etiam aliquo omnibus patenti loco, ubi frequenter Cives, aut Oppidani convenire soleant, perpetuo affixum retineatur, adeo ut si contingat exempla hujusmodi inde amoveri, aut lacerari, seu temporis diuturnitate consumi, debeant omnino Priores, Massarii, Cancellarii, five alii earumdem Communitatum, five Universitatum Officiales, sub privationis officiorum obtentorum, & inhabilitatis ad illa, vel alia postmodum obtinenda, & aliis etiam gravioribus corporis afflictivis poenis, ipso facto incurren., curare, ut statim eadem exempla renoveantur, & denuo affigantur, & si id commode fieri poterit in marmoreo aliquo lapide ad perpetuam memoriam insculpantur.

§. 28. Demum a singulis Legatis, Vicelegatis, Praesidibus, Gubernatoribus, Potestatibus, nec non Communitatum, seu Universitatum Prioribus, Massariis, Cancellariis, aut quocumque nomine nuncupatis Officialibus, initio Magistratus, antequam ad illum exercendum admittantur, super earumdem praesentium literarum observatione iurjurandum solemne publice praestetur.

§. 29. Et nihilominus post triginta dies a die publicationis, ut praefertur, in Rom. Cur. faciende, unamquemque perinde ardeat, & assiciant, ac si cuique personaliter intimata, & per eos jurata fuissent.

§. 30. Quodque earum transumptis, etiam impressis, manu Notarii publici subscriptis, & sigillo personae in dignitate ecclesiastica constitutae ob signatis, eadem prorsus fides in iudicio, & extra illud adhibeatur, quae adhiberetur eisdem praesentibus, si essent exhibitae, vel ostense. Nulli ergo &c.

Datum Romae in Monte Quirinali, Anno Incarnationis Dominicae, millesimo quingentesimo nonagesimo secundo, decimo octavo Kal. Septembris, Pontificatus nostri Anno primo.

Iussu publicandi hanc Constituc.

Describendum in libris statutorum, & quotannis in publicis consiliis bis legendi, & in publicis loco tenendi.

Gubernatores alique Officiales, ante admissionem ad Officium, hanc Constituc. observare iurent.

Omnis haec Constituc. ardeat post publicationem in Rom. Curia.

Transumptorum fides.

D. P. An. die 15. Aug. 1592.

Exequutio huius Constituc. ab omnibus observetur.

Debitoresque Communitatum, manu regia ad satisfactionem, compellantur quibuscumque in hiis, omnibus non obstantibus.

Claustra de rogatorie cogitationum.

Se-

Sequitur deputatio Cardinalium ad cognitionem causarum ipsarum Communitatum.

CLEMENS PAPA VIII.

Dilectis filiis nostris Antonio Maria, S. Mariae de Pace, Salviano, ac Mariano S. S. Marcellini, & Petri Titulorum presbyteris, de Camerino, & Alexandro S. Laurentii in Damaso Diacono Cardinalibus Montalto nuncupatis.

Excutiones debitorum Communitatum antedictarum.

Iurisdiccio Cardinalium deputatorum ad cognoscendas causas appellationum, & gravium debitorum Communitatum, exemptionumque validitatis.

CUM per Constitutionem nuper a nobis editam super bono regimine, & administratione reddituum Communitatum, & Universitatum ditionis temporalis ecclesiasticae universae, inter alia praeeperimus, ut cuncti earum debitores, ad solvendum id quod debent, per earum Legatos, Vicelegatos, Gubernatores, Praesides, aut Potestates, omnibus opportunis juris, & facti remediis quam primum omnino compellantur; Multi autem ex ipsis debitoribus praetendant, se non teneri, nec debita ipsa liquida esse, & a mandatis, seu sententiis per praedictos Iudices relaxatis, ad nos, & Sedem Apostolicam appellantes, seu de nullitate dicentes, petant executionem hujusmodi tandem suspendi, donec de iustitia appellationum cognoscatur. Alii, cum id, quod debent, tergiversatione aliqua, nequeant denegare, executionem saltem variis artibus eludere satagunt, & ne bona sub hasta subiciantur, diversa impedimenta excogitant. Proinde Nos volentes eorum quidem, quibus minus iuste molestiae inferuntur, indemnitati consulere, his contra, qui sub pretextu frivolae appellationis, aut alias quoquo modo debitas solutiones retardare conantur, omnem fraudi viam pracludere;

§. 1. Circumspectioni vestrae, aut duobus saltem ex vobis conjunctim procedentibus, privative quoad omnes, & quoscumque alios Iudices ordinarios, vel delegatos, quavis dignitate, & auctoritate fungentes, etiam S. R. E. Camerarium, Vicecamerarium, Thesaurarium generalem, Cameram Apostolicam, ejusque causarum generalem Auditorem, aut Praesidentes Clericos, ac Palatii Apostolici causarum Auditores, ac etiam S. R. E. Cardinales, & Legatos, etiam delatere, tam in Romana Curia, quam extra eam iurisdiccione exercentes, omnes, & quascumque causas appellationum, reclamationum, recursuum, nullitatum, seu notoriae iniustitiae, nec non revisionis, etiam pretextu cujusvis erroris, etiam calculi, aut reductionis ad arbitrium boni viri, ac restitutionis in integrum, tam super praemissis, quam super validitatibus, & invaliditatibus quarumcumque exemptionum, vel immunitatum, quibusvis personis per eandem Communitates, seu Universitates, five etiam auctoritate Apostolica, & per nos, seu praedecessores nostros concessarum, & an sint admittendae, necne, ac super praesentis remissionibus, seu defalcationibus, solutionum eisdem Communitatibus debitarum, ob

Bull. Rom. Tom. V. Par. I.

quoscumque in dicta Constitutione expressos, vel non expressos fortuitos casus, vel ex quacumque alia causa, casu, culpa, vel facto cujuscumque personae, aut alias ad instantiam quarumcumque personarum, quae ipsis Communitatibus, seu Universitatibus aliquid debent, vel quod debeant, praetenditur, aut quippiam ex praemissis petunt, tam laicorum, quam clericorum, cujuscumque status, gradus, ordinis, dignitatis, conditionis, vel praeheminentiae existentium, etiam Cardinalatus honore praesulentium, etiam si Universitates, Societates, Congregationes, Collegia, ac tam virorum, quam Mulierum Monasteria, Hospitalia, Ecclesiae, aut loca Pia, quocumque privilegio, immunitate, vel exemptione suffulta extiterint, five etiam vice versa ad ipsarum Communitatum, seu Universitatum instantiam, contra praedictos, vel alios quoscumque, aut inter ipsasmet Communitates invicem, occasione cujusvis laudi, arbitramenti, sententiae, decreti, aut mandati, per praedictos Gubernatores, Potestates, aut Praesides, vel Legatos, quoscumque alios Iudices, seu Commissarios, etiam ad id delegatos, vel subdelegatos, aut arbitros, vel arbitratores in vim Constitutionis nostrae praedictae, seu alias quomodolibet lati, aut relaxati, motas, aut movendas, cum illarum dependentiis, emergentibus, incidentibus, annexis, & connexis, summarie, simpliciter, & de plano, sine strepitu, & figura iudicii, sola facti veritate inspecta, etiam terminis substantialibus non servatis, manu regia audiendi, cognoscendi, & sine debito terminandi, ac superius expressis, & aliis quibusvis Judicibus, & personis quoties opus fuerit, sub censuris, & poenis arbitrio vestro infligendis, moderandis, & applicandis, inhibendi, five inhibitiones quascumque ab eis editas, etiam vigore quarumcumque commissionum, non tamen manu nostra signatarum moderandi, aut revocandi, & prout iustum vobis videbitur, mandata quaecumque necessaria, & opportuna decernendi, relaxandi, & omni, & quacumque appellatione, reclamatione, & recursum omnino posthabitis exequendi, plenam, & liberam facultatem, & potestatem, auctoritate Apostolica, tenore praesentium concedimus, & impartimus.

§. 2. Praeterea, cum saepenumero contingat debitas executiones mandatorum in favorem earumdem Communitatum relaxatorum, ea specie eludi, quod non reperiatur, qui bona debitorum auctori subiecta emere velit, eidem circumspectioni vestrae per praesentes committimus, & mandamus, ut tam causis hujusmodi per vos cognitis, quam etiam non cognitis, eorum contra quos de praedictorum Iudicum, seu vestro mandato, occasione praedictae nostrae Constitutionis executio aliqua facienda erit, bona vendi, & auctori subijci, & si intra brevem terminum nemo, qui illa emat, repertus fuerit, consanguineos, & affines proximiori gradu conjunctos, ad illa emenda cogi, prout in bonis ex crimine, & delicto confiscatis, & publicatis, ad instantiam,

Cogendique consanguineos debitorum, ad redimendum eorum bona.

Ccc Pro-

Procuratoris Fisci fieri solet, ceteraque omnia in praemissis, & circa ea, necessaria, & quomodolibet opportuna decernere, mandare, & exequi, etiam omni, & quacumque appellacione, reclamacione, & recurfu penitus remotis, inhibitione superius expressorum, vel aliorum quorumcumque, vel liti pendencia non obstante, auctoritate nostra curetis, super quo etiam plenam eisdem Legatis, Vice-Legatis, Gubernatoribus, Praefidis, & Potestatibus facultatem tribuatis.

Clausula de rogatoria.

D. P. An.I. die 30. Octob.

§. 3. Non obstantibus praemissis, ac etiam aliis omnibus, quae in Constitutione nostra praedicta volumus non obstante, ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae apud S. Marcum, sub Annulo Piscatoris, die 30. Octob. 1592. Pont. nostri Anno primo.

XXX.

Confirmatio, declaratio, & extensio Constitutionum Apostolicarum, & Concilii Tridentini, contra pugnantem in Duello publice, vel privatim. Mittentesque scribentes, aut divulgantes chartulas provocatorias, aut scripta, quae dicuntur Manifesta, eorum complicis, & fautores.

Duellorum prohibitionem in Statu Ecclesiastico primum edidit Julius II. in Constitut. XXIV. Regis Tom. III. Par. III. fol. 209. & deinde Leo X. in Constitut. XXXIV. Quam Deo. Ibid. fol. 467. sed generalem prohibitionem primo promulgavit Pius IV. in Constitut. XXIV. Ea quae Tom. IV. Par. II. fol. 51. ac postea Concil. Trident. sess. 25. cap. 19. & postremo ante hunc Pontificem amplioris Gregorius XIII. in Constit. CXXI. Ad tollendum. Tom. IV. Par. IV. fol. 19.

CLEMENS EPISCOPUS SERVUS SERVORUM DEI

Ad perpetuam rei memoriam.

Procediam.

Illius vices licet immeriti gerentes, qui ut animas suorum fidelium a peccato, & diaboli laqueis liberaret, è caelo descendens, humana carne assumpta, ne proprio quidem suo pretiosissimo sanguini pepercit, sed se ipsum in Ara Crucis immaculatam hostiam, aeterno Patri offerre voluit, in hanc praecipue curam summo studio incumbimus, ut eandem animas inestimabili pretio redemptas adversus Sathanae fraudes, quantum in nobis est, illas praeservemus, praesertim vero totis viribus nobis a Domino traditis exterminemus exitalia quaedam, atque enormia peccata, quibus divina Majestas gravins offenditur, quaeque eodem fabricante humani generis hoste, inventa, atque introducta sunt, ut ex cruenta corporum morte, animarum, etiam simul interitus, ac perniciet sequatur.

Pius IV. contra ubique.

§. 1. Recte siquidem, & salubriter sel.

record. Pius Papa Quintus Praedecessor noster, post alios complures suos nostrosque Praedecessores, qui detestandum divina, naturalique lege, ac sacris canonibus damnatum Duellorum abusum, suis etiam Constitutionibus severe prohibuerant, gravesque poenas contra quoscumque temporali ditioni S. R. E. mediate, vel immediate subiectos, ejus criminis quomodolibet reos, vel participes inflixerant, cupiens non solum in terris praedictis, sed alias ubilibet animarum periculis obviare, Principes, ac Domicellos permittentes in suis Dominiis id patrari, ac etiam extra Terras, & Loca ditioni Ecclesiasticae subiecta, hujusmodi Duella, seu singularia certamina, aut diffidationes, desuper facientes, ac ad id invitantes, provocantes, auxilium, consilium, vel favorem dantes, illisque astantes, & interessentes, nec non chartas desuper subscribentes, aut publicantes, seu de illis se intromittentes singulos, Imperatore, ac Regibus inferioribus, majoris excommunicationis, ac (si Ecclesiastici fuerint) ultra eam, etiam privationis omnium dignitatum, beneficiorum, & officiorum ecclesiasticorum, inhabilitatisque ad illa, & alia in posterum obtinenda, poenis subiacere, easque incurrere voluit, a quibus non nisi a Romano Pontifice absolvi possint.

§. 2. Sed, & postmodum generalis Tridentina Synodus ad exterrinandum penitus ex Christiano Orbe hoc malum, statuit, ut Imperator, Reges, Duces, Principes, Marchiones, Comites, & quocumque alio nomine Domini temporales, qui locum ad monomachiam in terris suis inter Christianos concesserint, eo ipso sint excommunicati, ac jurisdictione, & Dominio Civitatis, Castri, aut loci, in quo, vel apud quem Duellum fieri permiserint, quod ab Ecclesia obtinent, privati intelligantur, & si feudalia sint, directis dominis statim acquirantur. Qui vero pugnam commiserint, & qui eorum Patrini vocantur, excommunicationis, ac omnium bonorum suorum profectionis, ac perpetuae infamiae poenam incurrant, & ut homicidae juxta sacros canones, puniri debeant. Et si in ipso conspectu decesserint, perpetuo careant ecclesiastica sepultura. Illi etiam, qui consilium in causa Duelli, tam in jure, quam facto dederint, aut alia quacumque ratione ad id quemquam suaserint, nec non spectatores, excommunicationis, & perpetuae maledictionis vinculo teneantur.

§. 3. Quas poenas novissime pia memoriae Gregorius Papa XIII. pariter Praedecessor noster extendit adversus illos etiam omnes, qui non publice, sed privatim ex condicto, statuto tempore, & in loco convento monomachiam commississent, etiam Patrini, socii, seu non vocatis, & loci securitate non habita, & provocatoriis literis minime praecedentibus, etiam contra locorum dominos, si id (quantum in se fuerit) non prohibuissent, ceterosque supra dictos criminis socios, & ex composito spectatores, etiam si pugnam ob aliquod impedimentum non commississent, si ad locum accessissent

duellantes, & duellum permissentes, vel auxiliantes per eas inflixit, in sua Constit. cit. in rubr.

Concil. Trid. sess. 25. c. 19. Principibus duella permittentibus poenitentibusque, & aliis graves poenas imponit.

Gregog. XIII. ad duella etiam privatim commissa extendit in eius Constit. cit. in rubrica.

pu-

Hic modo Pontifex duas Constit. & Concilium approbat.

Esque bullas & earum premissas ad certas personas, & loca hic euan gata extendit.

Scriptaeque omnia ad du-

pugnaturi, & per eos non stetit, quo minus pugnarent.

§. 4. Verum quia cum magna animositate molestia intelleximus, adhuc in quibusdam, praesertim transalpinis, ac remotis regionibus, & potissimum ubi bella vigent, caesens quadam, & militari licentia, seu verius audacia, perniciosum hoc scelus inter fideles exerceri, quasi fas sit in solo hostili, ubi Christiani nominis, seu Catholice fidei hostes tyrannidem exercent, sive haereses, & schismata impune grassantur, sive inter signa, & castra militaria in caput suorum fratrum impios convertere mucrones, quos multo salubrius contra Christi adversarios stringi par esset. Nos nefaria diaboli arma salutari Ecclesiae gladio, ad continendos in officio fideles nobis praecipue ipsius Domini auctoritate tradito retundere, atque a cervicibus gregis Domini nostrae cura crediti, quantum (eodem Deo adjutore) eniti possumus, propulsare cupientes, praedictas omnes Constitutiones, ac Decretum Concilii Tridentini, cum omnibus, & singulis in eis contentis, censuris, & poenis, decretis, extensionibus, quarum, & quorum omnium tenores praesentibus haberi volumus pro expressis, & ad verbum insertis, auctoritate Apostolica tenore praesentium approbamus, confirmamus, & innovamus.

§. 5. Ac insuper auctoritate, & tenore praemissis decernimus, & declaramus, easdem Constitutiones, ac Decretum, locum habere, ubique gentium, & terrarum, inter quascumque personas, etiam armatas, & in Castris, seu propugnaculis militantes, etiam ubi nostrorum, & S. R. E., aut Catholice fidei hostium furor impune grassatur, vel in Dominiis, per eos occupatis, & detentis. Idem quoque juris censendum esse, si publico, & forsitan justo bello indicto, miles aliquis contra alterum in adversariorum exercitu militantem, sive alias in hostium Castris praesidiis, aut Terris degentem, privatas simultates, atque inimicitias publice causa intermiscendo, etiam Ducum permisu, ex condicto ad singulare certamen descendat, aut illum provocet. Nec non iidem poenis, decreto, & Constitutionibus teneri eos, inter quos pactioes inita sint de dirimendo certamine, cum primum alteruter vulneratus fuerit, seu sanguinem effuderit, aut certus ictuum numerus utrinque illatus fuerit. Vel si convenerint, ut non singuli, cum singulis, sed bini, terni, aut plures hinc inde pugnent. Et non solum locorum Dominos, sed etiam Magistratus, Praefides, Locumtenentes, aut etiam militum Duces, & Capitaneos in Castris, vel extra ea, in alieno, vel hostili solo, vel cum militibus exercitus adversariorum monomachiam in quocumque casu, per praesentem, vel alias Constitutiones hujusmodi prohibito, permittentes, vel quantum in ipsis est non prohibentes, aut post dimissum crimen veniam, & impunitatem concedentes,

§. 6. Praeterea pari ratione prohibemus Bull. Rom. Tom. V. Par. I.

omnia, & singula ejus generis scripta, Manifesta, seu fides vulgo appellata, quae etiam sine expressa provocacione ad certamen, tamen quasi preparatoria quaedam ad chartulas, seu libellos provocatorios, & ad duellum, illorumque veluti radices, aut semina ut plurimum laesendi aliquem ad pugnam, & suscitandae simultatis, atque inimicitiae materiam, & occasionem praebent. Dum scilicet in illis per modum Epistola, libellum, aut publicae attestacionis, & intimationis, fide per authentica documenta, sive per unius, pluriumve chirographum, subscriptiones, aut relationes, sub praetextu proprii, vel alieni honoris, & famae, more militari, atque ut vulgo dicitur, Cavallerisco, tuendi, aut ladendi, sive ad illatae, vel propulsatae contumeliae, aut iniuriae probationem, seu tollendam illius suspicionem rei alicujus gesta, ad id pertinentis, vel verborum, aut responsionem, series, & ordo narratur, vel ex simili abusu, hac de causa aliquid tale adeo firmiter asseritur, aut negatur, ut qui contradixerit, is sive nominatim, sive in genere mendacii arguatur, aut mentiri dicatur. Aut ad hunc effectum ex militari etiam consuetudine, queritur, declaratur, aut respondetur, quae mente, aut quo sensu quippiam ejusmodi, quod ad superius expressa spectet, gestum, dictumve sit. Vel denique offert se quisquam contra certam, vel incertam personam, vel generatum contra quemcumque ad probandum armis, & verificandum, etiam in toto certamine aliquid ita esse, aut fuisse, vel non fuisse. Necnon quascumque etiam sine scripto factas talium rerum supra dicta quocummodo concernentium, & ob hujusmodi causas in locis publicis, vel privatis, ubi hominum multitudo convenire solet, denunciations, narrationes, declaraciones, & testificationes. Volentes, eos omnes, & singulos, qui suo, vel alieno nomine, ad effectum, de quo superius dictum est, praedicta, vel his similia, multo magis ad certandum provocatoria scripta, libellos, epistolas, earumve exempla dictaverint, composuerint, scripserint, miserint, detulerint, divulgaverint, affixerint, exemplaverint, typis imprefferint, subscripserint, intimaverint, vel etiam verbo denunciaverint, sive attestati fuerint. Quive aliis ad singulare certamen, publice, vel occulte incundum, vel ad provocandum aliquem ad pugnam, sive ad hujus generis scripta, quae Manifesta, quaeque chartulae provocatoriae appellantur, scribenda, dictanda, mittenda, deferenda, divulganda, auxilium, consilium, operam, favorem praestiterint, sive id suaserint, aut mandaverint, quive in praemissis, vel eorum aliquo se quomodolibet immiscuerint, etiam si neque pugna aliqua, nec certamen, aut effectus, nec accessus, aut actus ad pugnam proximus, neque expressa, & aperta provocatio subsequuta fuerit, neque scriptiones praedictae, quae Manifesta dicuntur in publicum prodierint, aut cuiquam intimatae extiterint, si per eos non steterit, quo minus publicatio, aut denunciatio fieret.

ella quasi preparatoria pro habere.

C c c 2 Ni-

Iterumque...
dualiacos du
ellum permit
rentes, futo
refque &c. ex
communica
tionis pena
ferit, ultra
alias cu inli
fias.

Nihilominus censuris, & penis omnibus in
presenti, & aliis predictis Constitutionibus,
& Decreto contentis subiacere, tam si supe
rius enumeratis, quam si aliis etiam majo
ribus Ecclesiasticis, vel mundanis dignitati
bus, gradibus, & preminentis excellent.

§. 7. Quinimmo de novo, etiam per
prentes, ex parte Omnipotentis Dei Patris,
& Filii, & Spiritus Sancti, excommunicamus,
& anathematizamus, maledicimus,
& execramur omnes, & quoscumque, pu
blice, vel privatim, palam, vel occulte, in
quibuscumque locis, modis, & formis, ac
casibus sub presenti nostra, vel aliis predi
ctis Constitutionibus, ac Decreto compre
hensis, singulari certamen (quod Duellum
vulgo dicitur) ex composito ineuntes, nec
non id scelus suadentes, aut provocantes,
opem, consilium, vel favorem prestantes
equos, arma, & comceatus prebentes, aut
comitantes, vel circa chartulas, seu libellos,
litteras, nuncios, aut quacumque alia scri
pta hujusmodi quomodolibet peccantes, hu
jusmodi delicti socios, de industria spectato
res, Patrinos, fautores, defensores, qua
cumque tam superius expressa, quam alia
Ecclesiastica, vel mundana praeferant dig
nitate. Ita ut singulares etiam persona
cujuslibet Communitatis, Universitatis,
Collegii, aut Reipublicae, quae hujus crimi
nis participes quoquomodo fuerint, nequa
quam excusentur, sed supradictos omnes eor
umque singulos, ipso facto, absque ulla
monitione, Judicis decreto, aut ministerio,
perpetui anathematis, excommunicationis
majoris, & maledictionis aeternae mucrone
perculsos, & damnatos harum serie declara
mus, & si in ipso conflictu obierint sepultura
Ecclesiastica perpetuo privatos esse volu
mus. Ipsas vero Civitates, Terras, Oppida,
vel Castra, & loca, in quorum Territoriis
id facinus scientibus, & tacite, vel expresse
permitterentibus, aut tolerantibus Dominis,
aut Magistratibus, vel Senatu, aut Populo,
admissum fuerit, Ecclesiastico supponimus
interdictum, cujus interdicti relaxationem,
aut excommunicationis absolutionem, ab
alio quam a nobis, aut pro tempore existen
te Romano Pontifice, poenitentia, & satisfac
tione congrue peracta, nisi in mortis arti
culo constituti, nequeant obtinere, etiam
praetextu quarumvis facultatum, & indulto
rum quibusvis personis, tam Ecclesiasticis
cujuscumque Ordinis, aut militiae, status,
aut gradus, aut conditionis existentibus,
quam laicis, etiam Imperiali, Regali, vel
alia mundana praeminentia insignitis, per
Sedem Apostolicam in genere, vel in spe
cie concessorum. Quae omnia, quoad praemissa,
volumus cuicumque in aliquo suffragari,
poenis aliis, tam spiritualibus, quam
temporalibus contra eos infligendis, nihilom
nius in suo robore permanfuris.

Principes hoc
ratur ad hoc
la extermina
da, & delin
quentes pa
nendos.

§. 8. Universos autem, & singulos caris
simos in Christo filios nostros Imperatorem,
Reges, ac dilectos filios nob, Viros Duces,
etiam armorum, & exercituum, Marchiones,
caeterosque Principes Christianos, nec
non Dominia, Potentatus, Communitates,

& Universitates Civitatum, Oppidorum, &
Castrorum, illorumque Domicellos, & Do
minos temporales, ac etiam Militum, &
copiarum, tam equestrium, quam pede
strium Duces, Tribunos, Praefectos, Ca
pitaneos in quibuscumque, etiam Nobis, &
S. R. E. temporali Jurisdictioni non subiectis
locis constitutos, cujuscumque gradus, praeminentiae,
& nobilitatis existentes hortamur,
rogamus, & obtestamur per viscera
D. N. Jesu Christi, ut ejus divini Nominis
intuitu pro sua erga eundem Deum, per
quem regnant Reges, & a quo Principatus
acceperunt, pietate, atque erga nos, & sanctam
hanc Sedem reverentia, & devotione,
non modo nihil tale in suis Dominis fieri
permittant, nec ullo modo conniveant, sed
hoc malum omni studio, diligentia, & a
uctoritate exterminare totis viribus procu
rent, & contra quoscumque delinquentes,
& ut praefertur quomodolibet complices, &
participes, etiam temporalibus poenis gra
vissimis animadvertant, & per suos officiales,
& Curiae Ministros procedi curent, scituri
se obsequium Deo pergratum, perque
acceptum praestituros, si quo gladio ad tu
telam honorum, & ad propulsandos perdi
torum conatus sunt accincti, eundem ad
vindictam hujus peccati, & ad sumendas de
hujusmodi criminis reus debitas poenas ex
ercuerint, contra vero memores, si in re
tam gravi male se gesserint, se in districto
Dei judicio rationem in novissimo die re
dituros.

Transumptis
hujus Bullae
credi mandat.

§. 9. Volumus autem, ut praesentium
transumptis, etiam impressis, Notarii pu
blici manu subscriptis, & persona in dignitate
Ecclesiastica constituta sigillo obnig
natis, eadem prorsus fides ubique gentium,
& locorum adhibeatur, quae ipsis praesentibus
adhiberetur exhibitis, vel ostensis.

Publicacionem
praecipit, &
sancionem
penalem ad
dit.

§. 10. Quodque eadem praesentia in
Lateranen., ac Principis Apostolorum de
Urbe Basilicarum, & Cancellariae Apo
stolicae valvis de more publicentur, affixis
inibi earum exemplis per aliquem ex Curio
ribus nostris, & dimissis, quodque eadem
publicatio, qui in Urbe sunt, post triduum,
qui vero extra eam, & citra montes, post
duos menses, ultra montes vero, post qua
tuor menses, omnes, quos concernunt, perinde
ardent, & afficiant, ac si eorum cuilibet
personaliter intimata fuissent.

Nulli ergo omnino &c.
Dat. Romae in Monte Quirinali, Anno
Incarnationis Domin. 1592. 16. Kal. Sept.
Pont. nostri Anno primo.

Dat. P. A.I.
die 17. Aug.

Ex Regest. in
Canc. Apost.

Suppressio Monasterii S. Vincentii Oppidi
de Cardona, quod antea erat Ordinis
S. Augustini Canoniorum Regularium
Urgellen. Dioecesis, ac erectio illius in
Collegiatam Secularem.

CLEMENS EPISCOPUS
SERVUS SERVORUM DEI
Ad perpetuam rei memoriam.

Proemium: Disponente clementia ejus, qui immo
bilis &c. expedire.

Clemens Monasteria omnia Canoniorum Regularium S. Augustini in nonnullis Hispaniarum locis Sedis Apostolicae dispositione reservaverat. Vid. sup. Constit. XXV.

§. 1. Sane cum Nos nuper ex certis tunc
expressis causis; tunc existentes S. Vincentii
Oppidi de Cardona Urgellen. Dioecesis,
& aliorum Ordinis S. Augustini Canoniorum
Regularium in Principatu Cathaloniae,
& Comitibus Rossilionis, ac Ceritaniae
consistentium Monasteriorum, Abbates,
& alios dicti Ordinis professos illa,
& alia beneficia, ac officia etiam clau
stralia, & dignitates, & administrationes
ipsius Ordinis in Principatu, & Comitibus
praefatis obtinentes, Monasteriis, & aliis
Beneficiis hujusmodi, ac supellestili, re
busque, Juribus, & bonis universis, ac usu,
& commodo illorum motu proprio priva
verimus, ac praefata omnia Monasteria, &
Beneficia sic per privationem apud Sedem
Apostolicam vacantia Ordinis Sancti Au
gustini praefato, omnique statu, essentia,
& dependentia Regularibus in eisdem Mo
nasteriis, & Beneficiis perpetuo suppressis,
& extinctis, nec non statutis, & consuetu
dinibus, & decretis dicti Ordinis in illis
abrogatis ad secularitatem sic reducta no
stra, & Sedis praefatae dispositioni in perpetuum
reservaverimus, quocumque Jurepatronatus,
si quod in Monasteriis praefatis, vel ad illa
cuique competeat, salvo, & illeso remanente,
prout in nostris &c. continetur.

Monasterium S. Vincentii de Cardona de Jurepatronatu Ducum Cardonae.

§. 2. Nos, qui dudum inter alia voluimus,
& ordinavimus, quod semper in unio
nibus commissio fieret ad partes, vocatis,
quorum interesset, quique decorem Ec
clesiarum quarumlibet, ac manutentionem,
& Divini cultus augmentum, & propaga
tionem intensius affectamus desideris, atten
dentes, quod si Ecclesia Monasterii Sancti
Vincentii praefati, quae, sicut accepimus, am
pla, ac rebus omnibus ad Divinum cultum
necessarius sufficienter instructa, & in Op
pido populofo, cujusque structura, & ad
ficia Palatio Ducum Cardonae pro tempore
existentium intus Oppidum ipsum sito in
corporata, seu saltem conjuncta, ac in il
lis arma, insignia, & sepulcra Familiae
Ducum hujusmodi dumtaxat sculpta, & con
structa existunt, ipsis quoque Ducibus per
peculiarem portam suis propriis clavibus re
ferari solitam ex dicto Palatio ad dictam
Ecclesiam patet aditus, & Monasterium
Sancti Vincentii hujusmodi de Jurepatrona

tus dictorum Ducum esse dignoscitur, nec
non a tanto tempore, cujus initium hominum
memoria non existat, occurrente vacatio
ne electio personae idoneae praefatis Ducibus
grata, & accepta in eisdem Monasterio
Sancti Vincentii Abbatem per illius Con
ventum fieri, & non nisi ad praesentationem,
seu de consensu eorundem Ducum electio
hujusmodi confirmari, aut sic electus ipse
Monasterio Sancti Vincentii in Abbatem
praefici, seu alias illi de electi hujusmodi
persona provideri consuevit, ipsique Duces
pro tempore existentes pro Fundatoribus,
& legitimis Patronis ejusdem Monasterii
Sancti Vincentii semper habiti, & reputati,
necon uti tales in pacifica possessione, seu
quasi Jurispatronatus, & praesentandi, &
seu consensum praestandi hujusmodi fue
runt, licet propter temporum diuturnita
tem, & decursum, ac rerum mutationes,
aliosque sinistros eventus de concessione,
seu reservatione Jurispatronatus hujusmodi,
ac quod illud praefatis Ducibus ex fundatio
ne, vel dotatione competat aliter, quam
per immemorabilem consuetudinem, &
pacificam, seu quasi possessionem hujusmo
di doceri forsitan non possit, in Collegiatam
Ecclesiam, ac in ea Dignitas, necnon Ca
nonicatus, & Praebenda infra scripta per
petuo erigerentur, & instituerentur, illique
de infra scripta dote provideretur, ex hoc
profecto ejusdem Ecclesiae felici successui,
multorumque spirituali consolationi cum
Dei gloria plurimum in Domino consu
leretur.

§. 3. Motu simili non ad alicujus super
hoc &c. sed ex certa scientia nostra, deque
Apostolica potestatis plenitudine, Ecclesiam
Monasterii S. Vincentii hujusmodi in Col
legiatam Ecclesiam cum Mensa Capitaliari,
sigillo, & arca communibus, caeterisque
Collegialibus Insignibus, nec non in illa
unam Abbatiam Secularem, quae inibi di
gnitas principalis pro uno Abbate Seculari,
qui inibi praesit, nec non tot Canonici,
& Praebenda, quot in illa ante suppressio
nem, & reductionem praefatas erant loca,
& Canonicales portiones pro tot Canonici,
qui cum uno Abbate praefato Capitulum
ejusdem Ecclesiae constituent, & Missas,
aliaque Divina Officia servata Ecclesiastica
disciplina celebrare, & recitare, illique,
ac omnibus horis diurnis, pariter, & no
cturnis in eadem Ecclesia intervenire, &
illi personaliter ibidem residere, & in di
vinis deservire Apostolica auctoritate, sine
alicujus praedictio, perpetuo erigimus, &
instituiamus.

In Ecclesiam
Collegiatam
erigitur.

Cum Canonici,
qui in ea
serviant.

§. 4. Ac Abbatia pro sua congrua dote
Abbatialis Monasterii S. Vincentii hujus
modi, cujus fructus, redditus, & proven
tus ad centum, & sexaginta quinque Flo
renos auri in libris Camerae Apostolicae taxati
reperiuntur, Canoniceatibus vero, & Prae
bendis sic erectis, & institutis praefatis Con
ventualis ejusdem Monasterii S. Vincentii
mensarum, massa existens, seu mensa com
muni dictae Ecclesiae reliquorum officiorum
claustralium ejusdem Monasterii S. Vincentii

Dos constituitur.

tii omnia, & singula fructus, redditus, & proventus, jura, obventiones, & emolumenta, quae insimul ducentorum ducatorum auri de Camera, secundum communem aestimationem valorem annum, ut etiam accepimus, non excedant, pro sua dote, ac Abbatis, & Canonicorum dictae Ecclesiae pro tempore existentium congrua sustentatione, & onerum eis incumbentium sustentatione respective aequis portionibus perpetuo applicamus, & appropriamus: ita, quod liceat dictae Ecclesiae futuro Abbati Seculari, & Capitulo praefatis fructuum, reddituum, & proventuum, Jarium, obventionum, & emolumentorum incorporatorum, & applicatorum hujusmodi, ac ab eis dependentium quorumcumque corporalem, realem, & actualem possessionem suo, & Mensae Capitularis, ac Abbatiae sic erectae hujusmodi nominibus per se, vel alium, seu alios libere apprehendere, & perpetuo retinere, fructus quoque, redditus, jura, obventiones, & emolumenta, resque, & bona universa illorum percipere, exigere, levare, & recuperare, ac consequi habere, nec non locare, ac etiam arrendare, ac Capitulo, & Canonicis, videlicet ea, quae pro distributionibus constituuntur, in ipsas distributiones inter praesentes, & divinis officiis intervenientes, juxta providam ab ipsis Capitulo super hoc cum interventu, & de consilio Ordinarii faciendam ordinationem dividendas, & repartendas, ac tam illis, quam eidem futuro Abbati reliqua omnia supradicta in suis, ac Mensae, & Abbatiae, nec non Canonicatum, & Praebendarum suorum hujusmodi usum, & utilitatem, onerumque sibi incumbentium sustentationem respective convertere, Dicecesani loci, vel cujusvis alterius licentia, & consensu desuper minime requisitis, distaque Ecclesia, ac Abbatia, Canonicatus, & Praebendae, aliaque beneficia, Capitulum, & Ministri suo Ordinario subiecti sint.

§.5. Ipsorumque Canonicatum, & Praebendarum collatio, provisio, & quavis alia dispositio ad pro tempore existentem Abbatem Secularem dictae Ecclesiae, prout prius locorum, & Canonicatum portionum hujusmodi collatio ad Abbatem dicti Monasterii, ante illius suppressionem, & reductionem hujusmodi in suis mensibus pertinebat, deinceps, excepta hac prima vice, cessantibus reservationibus, & affectionibus Apostolicis pleno jure spectent, & pertineant.

§.6. Nec non Ecclesiae, & Abbati seculari, ac Capitulo, & Canonicis praefatis, aliisque Ministris ipsius, quod omnibus, & singulis privilegiis, immunitatibus, exemptionibus, libertatibus, facultatibus, prerogativis, concessionibus, indultis, favoribus, & gratiis, quibus caetera Collegiata Ecclesia, earumque Capitula, Canonici, & dignitates in eis obtinentes, caeterique Ministri de jure, usu, consuetudine, vel privilegio, aut alias quomodolibet utuntur, fruuntur, potiuntur, & gaudent, ac uti, frui, potiri, & gaudere possunt, &

poterunt quomodolibet in futurum, pariformiter, & sine ulla prorsus differentia uti, frui, potiri, & gaudere libere, & licite valeant, perinde ac si illa eis a principio, & specialiter concessa fuissent.

§.7. Ac insuper eisdem Capitulo pro Ecclesiae, ac Abbatiae secularis hujusmodi, nec non personarum, rerum, & bonorum suorum felici, ac prospera directione quaecumque statuta, & ordinationes licita tamen, & honesta, Sacrisque Canonibus, & Concilio Tridentino non contraria ab Ordinario loci examinanda, & approbanda etiam circa distributionum quotidianarum distributionem, missarumque, & aliorum divinarum officiorum celebrationem, & quae ad qualiacumque onera incumbunt dispositionem, seu declarationem desuper faciendam condendi, ac semel condita, toties, quoties pro rerum, temporum, ac personarum qualitate expediens fuerit, etiam in toto, vel parte cum interventu, & consilio ejusdem Ordinarii mutandi, corrigendi, & reformandi, ac etiam de novo faciendi auctoritate, & tenore praefatis licentiam, & facultatem impartimur.

§.8. Insuper attentis praemissis dilecti filii nobilis Viri Didaci, & dilectae in Christo filiae Nobilis Mulieris Joannae Modernorum, & pro tempore existentium Ducum Cardonae indemnitati in praemissis providere, ac pia, & propensa eorum erga Ecclesiam hujusmodi voluntatis, devotionisque studium, & affectum, nedum conservare, sed etiam augere, ipsisque specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus, Didaco, & Joannae, & pro tempore existentibus Ducibus praefatis, Juspatronatus, & praesentandi Nobis, & Successoribus nostris Romanis Pontificibus pro tempore existentibus personam idoneam ad Abbatiam secularem Ecclesiae S. Vincentii hujusmodi, tam hac prima vice ab ejus primeva erectione, & institutione praefatis, quam deinceps, quoties de caetero illam per eessum etiam ex causa permutationis, vel decessum, aut privationem, vel aliam quamvis amissionem, vel dimissionem eam pro tempore obtinentis, etiam apud dictam Sedem, & alias quovis modo, & ex quorumcumque personis qualitercumque qualificatis, quaecumque reservationem ex eorum personis inducentibus, ac in quibuscumque mensibus, etiam per regulas Cancellariae, aut Constitutiones Apostolicas, seu literas alternatarum Nobis, & pro tempore existentis Romano Pontifici, vel dictae Sedi reservatis, seu affectis, aut loci Ordinario concessis, vel alias de Jure, seu ex privilegio competentibus, tam in Romana Curia, quam extra eam vacare contigerit, per Nos, & dictos Successores nostros ad praesentationem hujusmodi instituentiam, & seu ad hoc, ut eadem persona sic praesentata de Abbatia seculari hujusmodi per Nos, & eisdem Successores nostros, & Sedem praefatam provideatur, eisdem auctoritate, & tenore pariter perpetuo reservamus, concedimus, & assi-

Capitulo data facultas statuta condendi.

Ducibus Cardonae concessum nomandi Abbatem.

Abbatibus concessit Indultum, nominandi ad Canonicatum in mensibus non reservatis.

Concessio privilegiorum caeteris Collegiatis competens.

& assignamus: Decernentes quoad reservationem Juspatronatus, & praesentandi hujusmodi Didaco, & Joannae, ac pro tempore existentibus Ducibus praefatis ex mera, reali, vera, & non ficta fundatione, & seu dotatione laicali competere, ac illud idem robur, eandemque vim, naturam, effectum, substantiam, essentiam, qualitatem, & roboris firmitatem obtinere, ac Didaco, & Joannae, nec non pro tempore existentibus Ducibus praefatis suffragari debere in omnibus, & per omnia, & absque ulla prorsus differentia, perinde ac si illis ratione vera, realis, actualis, integra, ac plena fundationis, & seu dotationis per eos de propriis eorum bonis patrimonialibus, & laicalibus factarum competeret, & de hac per publica, & autentica documenta plene, & legitime constaret, sique illis a primave ejusdem Abbatiae electione, & institutione reservatum fuisset, ac pro tali, & ut tale haberi, & reputari debere, nec non quaecumque derogationes Juspatronatus hujusmodi, ac omnes, & singulas collationes, provisiones, commendas, & alias dispositiones de dicta Abbatia sic erecta quovis modo, & ex cujuscumque persona, etiam apud dictam Sedem vacante, quavis auctoritate etiam per Nos, seu Successores Nostros, ac Sedem hujusmodi, seu illius Legatos, vel Ministros, aut alios quoscumque, alias quam ad ipsorum Ducum pro tempore existentium praesentationem, vel sine illorum expresso consensu pro tempore faciendas, ac inde sequuta, & sequenda quaecumque nulla, & invalida, nulliusque roboris, vel momenti fore, & esse, nec cuiquam suffragari, neque per eos jus acquiri, vel etiam coloratum possidendi titulum tribui.

Clausula.

§.9. Nec non praesentes literas etiam ex eo quod causa, propter quas emanarunt, & alia praemissa coram Ordinario loci verificata, & purificata, ac interesse forsitan habentes ad id vocati non fuerint, vel ex quavis alia causa, & quocumque prae-textu de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, vel intentionis nostrae, aut alio quovis defectu notari, impugnari, invalidari, in jus, vel controversiam revocari, aut ad terminos juris reduci, seu adversus illas quodcumque juris, gratiae, vel facti remedium impetrari nullatenus unquam posse, neque etiam sub quibusvis similibus, vel dissimilibus gratiarum, & concessionum revocationibus, suspensionibus, alterationibus, derogationibus, aut aliis contrariis dispositionibus per quascumque literas, seu Constitutiones Apostolicas, aut dictae Cancellariae regulas, etiam a Nobis, & Successoribus nostris, ac Sede hujusmodi, etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus, etiam consistorialiter sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis clausulis, & decretis pro tempore factis, emanatis, & concessis comprehensas, sed semper ab illis exceptas, & quoties illae emanabunt, toties in primum, & validissimum statum sub quacumque data per Didacum, & Joannam, ac pro tempore existentes Du-

ces praefatos quodcumque eligenda restituta, reposita, & plenarie reintegrata, ac de novo concessas fore, & esse, nec non Didacum, & Joannam, ac pro tempore existentes Duces praefatos ad earundem praesentium, & omnium in eis contentorum, vel alicujus eorum verificationem, seu probationem, aut justificationem in iudicio, vel extra illud faciendam minime teneri, aut obligatos existere, neque ad id cogi, aut compelli posse, sed eisdem praesentibus absque alia probatione, verificatione, seu justificatione semper, & perpetuo in iudicio, & extra illud stari, ac suos plenarios, & integros effectus sortiri; sique, & non alias per quoscumque Iudices Commissarios, & Delegatos quavis auctoritate fungentes, etiam Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinales etiam de latere Legatos, & Vice-Legatos, ac etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate iudicari, & definiri debere, nec non irritum &c. attentari.

§.10. Non obstantibus priori voluntate, & ordinatione nostris praefatis, ac Lateranensis Concilii novissime celebrati uniones perpetuas, nisi in casibus a jure permissis fieri prohibentis, ac quibusvis aliis Apostolicis, nec non in Provincialibus, & Synodalibus, generalibusque Conciliis editis, specialibus, vel generalibus Constitutionibus, & Ordinationibus, & super similibus Juspatronatus reservationibus, & concessionibus quomodolibet disponentibus, nec non dictae Ecclesiae S. Vincentii etiam juramento &c. statutis, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, ac quibusvis aliis clausulis, & decretis sub quibuscumque tenoribus, & formis etiam per Nos, & alios Romanos Pontifices Praedecessores nostros, & Sedem praefatam, etiam ad quorumvis Principum, & aliorum instantiam, ac eisdem motu, scientia, & potestatis plenitudine, ac alias in contrarium forsitan quomodolibet concessis, confirmatis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus etiam si pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, individua, & expressa, ac de verbo ad verbum non autem &c. foret illorum omnium, & singulorum tenores, ac si ad verbum infererentur, praesentibus pro plene, & sufficienter expressis habentes harum serie hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, caeterisque contrariis quibuscumque.

Nulli &c.
Datum Romae apud Sanctum Marcum Anno Incarnationis Dominicae millesimo quingentesimo nonagesimo secundo, undecimo Kal. Septembris 1592. Pontificatus nostri Anno I.

Obstantibus derogatio.

Dat. die 22 Augusti 1592. An.I.